

ΠΕΡΙΟΔ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

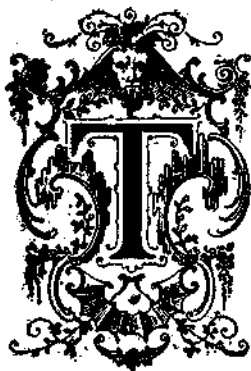
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ 22ον
 ΓΡΑΦΕΙΑ
 'Οδός Σωκράτους 2 και' Αρσάκη 4
 Διευθυντής-Εκδότης:
 Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
 Έξωτερο, Απλή Έκδοσις Λρ. 12
 * Πολυτελής * * 16
 Έξωτερο, Απλή * Φρ 15
 * Πολυτελής * * 20

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ

Ο αεροπλάνον πριν ύψωθῆ ἔχει θέσιν κεκλιμένην ὀριζοντίαν 30 μοιρῶν, ὅπως διευκολύνεται ἡ ἀνύψωσις του ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Κατ' ἀρχὰς τίθεται εἰς ἐνέργειαν ὁ κινητήρ καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ ἐλιξ μονομερῶς, ἥτις ἀφ' οὗ κάμη στροφῆς τινος ἐπὶ ἐν τῇ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας, τίθεται

εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ λοιποῦ μηχανήματος καὶ ἀμέσως τὸ αεροπλάνον ἀρχίζει νὰ σύρεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ τῶν τροχῶν του εἰς ἀπόστασιν 20 — 40 μέτρων, ὅτε ἡ ἀντενέργεια τοῦ ἀνέμου δρῶσα ὑπὸ τὰς ἐπιπέδους ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ καθισταμένη βαθμηδὸν ἰσχυρά, ἀρχίζει ν' ἀνυψῶν τὸ αεροπλάνον ὀλίγον καὶ εἶτα περισσότερον, ἐφ' ὅσον ἀυξάνει ἡ ταχύτης τῆς πορείας αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόσφ καὶ συνεπῶς τοῦ ἀνέμου τῆς πίεσεως δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐλαττωμένης ἐφ' ὅσον ἀυξάνει ἡ ταχύτης καὶ καθισταμένης οὕτω μηδενικής, τὸ αεροπλάνον ἐγκαταλείπει τὸ ἐδαφος ὀριστικῶς καὶ πρὸς εἰς τὸ κενὸν ὑπὸ κλίσιν 30 μοιρῶν, πρὸς τὸ ὕψος.

Ὁ γίγας τῶν πηδάλιουχομένων

Πρῶτος ὁ Henion τῷ 1842 καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Cayley ἐφήρμωσε τὸ σύστημα τοῦτο.

Πρὸς ἀνύψωσιν μεγάλην τοῦ αεροπλάνου, δεόν νὰ ποιῆται τοῦτο βαθμιαίας στροφῆς ἢ νὰ πορευθῆται εἰς μεγάλην εὐθεϊαν ἔκτασιν. Κατ' ἀρχὰς, ὡς εἴπομεν προηγουμένως, αἱ πρῶται δοκιμαί ἐγένοντο με βαρυτάτους κινητήρας, ὅτινες ἠμπόδιζον τὴν ἐπιτυχίαν. Ἦδη ἔχομεν τοὺς ἐλαφροὺς τύπους, βάρους μόλις 1 κιλογρ. δυνάμεως 500 ἵππων ἐν ὥρᾳ πορείας.

Τὰ μονοπλάννα εἰσι ταχύτερα τῶν πολυπλάνων διανύοντα 100 χιλιογρ. καθ' ὥραν καὶ θεωροῦνται ὄργανα ταχύτητος, τὰ διπλάννα δὲ καὶ τριπλάννα θεωροῦνται ὡς ὄργανα μεταφορᾶς. Τῆς γαλλικῆς Σχολῆς τὸ πηδάλιον εἶναι ὀριζόντιον καὶ ὁμοιάζει ὀπισθεν πρὸς οὐρὰν πτηνοῦ, ὡς εἶναι τὰ τοῦ Βλεριῶ, τῆς Antoinette τοῦ Santos Dumont κτλ. Τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, ὡς εἶναι τοῦ Wright καὶ τῶν μαθητῶν του Farman, Delagrangé κτλ. κεῖται ἔμπροσθεν καὶ καλεῖται ρυθμιστῆς

ἰσοροπίας ἢ πηδάλιον τοῦ βάθους. Ἐφ' ὅσον τὸ αεροπλάνον διχμενεῖ εἰς ὀριζοντίαν θέσιν εἰς τὸν ἀέρα, συγκρατεῖται ἐν αὐτῷ, μόλις ἕμως λάβῃ κάθετον διεύθυνσιν, ὑπερισχύει ἡ βαρύτης αὐτοῦ, ἐκλείπει ἡ ἀντί-

στασις τοῦ ἀνέμου καὶ φέρεται πρὸς τὸ ἔδαφος. Τὸ γεγονός τοῦτο καὶ μόνον ἐξηγεῖ τὰ ποικίλα δυστήνηματα τῆς ἀεροπλοίας.

Ἦδη ὑπάρχουν πολλὰ ἐργοστάσια κατασκευάζοντα ἀεροπλάνα, ὧν προτεύουσι τῆς Γαλλίας καὶ Ἀμερικῆς. Ὡς ἐπιχειρηματίαι ἐξαιρετικῶς μέχρι τοῦδε ἐπέτυχον οἱ ἀδελφοὶ Wright, οἵτινες διατηροῦν σχετικὸν ἐργοστάσιον ἐν Dayton τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἀεροπλάνα εἶναι περιζήτητα. Ἐπίσης οἱ ἀδελφοὶ Voisin ἐν Γαλλίᾳ οἵτινες κατασκεύασαν τὰ ἀεροπλάνα τοῦ Farman καὶ τοῦ ἀτυχοῦς Delagrangé. Ἐκ τῶν διαπρεφάντων μέχρι τοῦδε ἀεροπόρων θιασωτῶν φημίζονται οἱ ἑξῆς. Ὁ Santos Dumont ὅστις ἐκέρδισε τὸ πρῶτον βραβεῖον τοῦ Deutsche. Οἱ ἀμερικαννοὶ ἀδελφοὶ Ράιτ οἵτινες καὶ κατασκεύασαν τὸ τελειότερον ἀεροπλάνον. Ὁ φοβερὸς Bleriot, ὅστις πρῶτος διήλθε τὴν Μάγχην καὶ ὅστις ἀνέδειξε τὸν Chavez. Ὁ Mazane, ὅστις κατέρριψε τὸ ρεκόρ τοῦ ὕψους. Ὁ Leblanc, ὅστις ἐκέρδισε τὸ βραβεῖον τοῦ Circuit de l'est εἰς τὴν Γαλλίαν, διανύσας 486 χιλιομέτρα κατ' ἑλὴν τὴν γραμμὴν τῶν Γαλλογερμανικῶν συνόρων. Ὁ Grahame White ὅστις ἐκέρδισε τὸ κύπελλον Gordon Bennet κατὰ τοὺς διεθνεῖς ἀγῶνας τῆς Ν. Ὑόρκης. Ὁ Delagrangé, ὅστις ἐξέπληξε τοὺς παρακολουθήσαντας τὰς πτήσεις του. Ὁ Chavez, ὅστις ἐγένετο θῦμα κατὰ τὴν διάβασιν του ἐκ τῶν Ἀλπεων. Ὁ ἀτυχὴς Moisant, ὅστις ἐκέρδισε τὸ ἐκ 10,000 δολλαρίων βραβεῖον ἐν τῇ θαυμασίᾳ περὶ τὸ ἀγῶμα τῆς Ἐλευθερίας πτήσῃ του κατὰ τοὺς τελευταίους ἀγῶνας τῆς Ν. Ὑόρκης τὸν Δεκεμβρίον τοῦ 1910, τὴν ἰδίαν ἡμέραν, κατ' ἣν ἐφονεύετο ἐν Καλλιφορνίᾳ ἄλλος ἀμερικανὸς πρωταθλητὴς, ὁ Arh. Hoxsey. Ὁ Φαρμάν ἔλαβε μέρος λίαν ἐνεργῶν εἰς τὴν ἀεροπλοίαν, ἰδρύσας καὶ ἴδιον ἀεροδρόμιον, ὅπου ἐφήρμωσε τὰς ἰδέας του, κατασκευάζων ἐκεῖ τὰ ἀεροπλάνα του. Μεταμόρφωσε τὸ δίπλανόν του εἰς τρίπλανον, μετα-

Ὀύβερε Λάθαμ

χειρίζεται πτερύγια ἰσορροπίας κατὰ τῆς φοράς τῶν μικρῶν ἀνέμων κτλ.

Ἔλαβε τρία βραβεῖα, κερδίσας εἰς τρεῖς μεγάλους συναγωνισμοὺς, ἰδίᾳ τοῦ ὕψους ἐν τῷ πεδίῳ Chalons μετὰ τὸ ὅποσον ἡ Ἀεροπλοικὴ

Ὁ Ράιτ διευθύνων τὸ θριαμβεύσαν ἴδιον σύστημα τοῦ ἀεροπλάνου ὅπερ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κατέσκευασάν καὶ ἐκμεταλλεύονται.

Ἐταιρεία τῆς Γαλλίας διοργάνωσε πρὸς τιμὴν του συμπόσιον, κατ' ὃ τῷ ἐδόθη τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς μεγάλης Ἐταιρείας τῆς Ἐνθαρρύνσεως, ἀφοῦ πρότερον τῷ ἐνεχείρισαν τὰ δύο ὀρισθέντα γραμμάτια τῶν 25,000 φρ. καὶ 5,000, ἅτινα εἶχον ὀρισθῆ ὡς ἀμοιβαί. Ὁ Farman ἀνέδειξε νικητὴν τροπαιοῦχον τὸν Paulhan, ὅστις ἐκέρδισε βραβεῖον 50,000 δολλαρίων διὰ τὴν ὡραίαν πτήσιν του ἀπὸ Λονδίνου εἰς Μάντσεστερ. Ὁ Walter Brookens, ὅστις ἀνέδειξε τὴν μηχανὴν τοῦ Wright, ὅπως τὴν ἀνέδειξε καὶ ὁ ἀτυχὴς Ralptz Johnstone φονευσθεὶς εἰς τὸ Denver, τὸν παρελθόντα Νοέμβριον. Ὁ Curtiss, ὅστις ἀφοῦ ἔλαβε τὴν θαυμασίαν ἐκείνην πτήσιν τοῦ ἀπὸ Albany εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἀνέδειξε τὸν μαθητὴν του Hamilton μεταβάντα ἀπὸ Νέας Ὑόρκης εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ ἐπιστρέψαντα αὐθημερόν.

Ὁ Οὐβέρτος Λάθαμ εἰλκυσε τὸν γενικὸν θυμασμὸν ἐνεκα τοῦ θάρρους καὶ τῆς ἐπιδειξιότητός του συμπεριλαμβάνων καὶ συντρόφους καὶ πολλάκις ἐθεάθη ἀφίων τὸ πηδάλιον καὶ ἀνάπτων σιγάρον, ὅπερ λίαν ἐπικίνδυνον. Ὁ Ἀγγλὸς Ρόθ, ὅστις κατέγινε καὶ καταγίνεται πρὸ ἐτῶν εἰς ἴδιον σύστημα ἀεροπλάνου, τοῦ ὁποίου τὸν κινητήρα κρατεῖ μυστικόν. Ὁμοίως ὁ Mars Olly καὶ τόσοι, ἄλλοι, οἱ

Πρὸς τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου

τινες ἔδραψαν ἀναλόγους δάφνας. Ἡ πρόοδος ἀεροστάτου βαρυτέρου τοῦ ἀέρος καὶ ἡ τελειοποίησις αὐτοῦ μέχρι τοῦ σημείου, εἰς ὃ ἐξίκετο, δὲν ὀφείλεται ὡς εἶδομεν, εἰς ἓνα ἢ δύο ἀεροπόρους καὶ μηχανικοὺς, ἀλλ' εἰς πολὺ περισσοτέρους, ἰδίᾳ εἰς τοὺς θυσιασθέντας ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης, οἵτινες διὰ τῆς τολμῆς των ἔδειξαν ἡμῖν τὰ ὠφέλιμα καὶ βλαβερά τοῦ φυσικοῦ καὶ μηχανικοῦ μέρους τοῦ ζητήματος. Ἀλλὰ καὶ οἱ διοργανώσαντες τὰς ἀεροναυτικὰς ἐπιδείξεις, ἐκδρομὰς καὶ ἀγωνίσματα οὐ μόνον ἐνεθάρρυναν ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς τοὺς ἐργάτας τῆς κατακτῆσεως τοῦ ἀέρος, ἀλλὰ καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τελειοποίησιν τῶν μηχανημάτων αὐτῶν.

Τὸ μέλλον τῆς ἀεροπλοίας ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς κινητηρίου δυνάμεως καὶ τῆς στασιμότητος τοῦ ἀεροπλάνου ἐν τῷ ἀέρι. Τὸ ἀεροπλάνον ὡς ἔχει δὲν εἶναι τὸ ἀεροπλάνον τοῦ μέλλοντος, διότι τὸ σχῆμα του, μολονότι εὐκόλου καὶ ἀπλουστατῆς κατασκευῆς δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ, διότι παρουσιάζει δυσκολίαν εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ ἐν τῶν ἐνχειρίων στρωμάτων. Αἱ δύο ἐπιφάνειαι, χρήσιμοι ἄλλως τε εἰς συγκράτησιν αὐτοῦ ἐν τῷ ἀέρι, ἐμποδίζουσι τὴν πρὸς τὰ πρόσω εὐγερῆ καὶ ταχυτάτην κίνησιν αὐτοῦ καὶ πολλάκις ὁ ἀνεμος εὐρίσκει εὐκαιρίαν νὰ τὰς ἀνατρέπῃ.

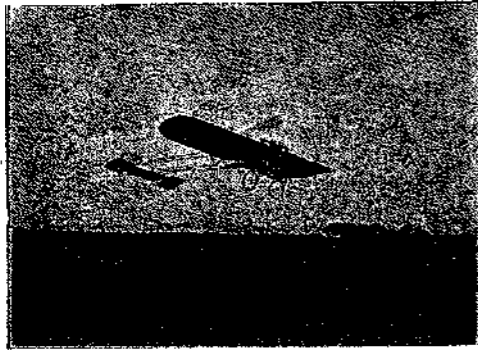
Ἰδοὺ καὶ τὰ τελευταῖα θύματα κατὰ τὰς τελευταίας σχετικὰς ἀνυψώσεις. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ διάσημος Γάλλος ἀεροπόρος Λαφόντ ἐπεχείρησε ν' ἀγωνισθῆ εἰς τὸ ὀρισθὲν βραβεῖον τῶν 100,000 φρ. τὸ προωρισθὲν δι' ὄντινα ἤθελε κατορθώσῃ πρὸ

τῆς 31 Δεκεμβρίου νὰ ἀεροπορήσῃ ἀπὸ Παρισίων εἰς Βρυξέλλας καὶ ἐπιστρέψῃ μετὰ τινος συντρόφου ἐκεῖθεν δι' ἀεροπλάνου. Ἀναχωρήσας οὗτος ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Issy-Moulineaux τῆ συντροφίᾳ τοῦ νέου αὐτοῦ μαθητοῦ μακρησίου Μαρίου Πάλλα, εἰκοσιτριετοῦς Ἰσπανοῦ, ὑψώθη εἰς μέγαν ὕψος καὶ μετὰ τινὰς στροφὰς ἠτοιμάζετο νὰ λάβῃ διεύθυνσιν πρὸς τὸ Βέλγιον, ὅτε τὸ μονόπλανόν του ἀνετράπη καὶ οἱ δύο ἀτυχεῖς κατέπεσαν εἰς τὸ ἔδαφος ἡμιθανεῖς καὶ κατασυντετριμμένοι. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἀπέθανον. Τὴν ἐπαύριον τοῦ ἀτυχήματος τούτου ὁ νέος ὑπολογαγὸς de Caumont γάλλος, ἔιταται ἀνωθι τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Bul παρὰ τὰς Βερσαλλίας, ὅτε κατὰ τὴν καθόδον του εἰς τὴν γῆν τὸ ἀεροπλάνόν του ἐξ ἀπροόπτου κινήσεως ἀνετράπη. Ὁ ἀτυχὴς ἀξιοματικὸς ἔπεσε κάτωθι τοῦ κινητήρος συντριβεισῶν τῶν κνημῶν του. Μετὰ πολλῶν δὲ πληγῶν εἰς τὴν κεφαλὴν μετεκομίσθη κακῶς ἔχων εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν Βρυξελλῶν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ σχεδὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δύο ἕτεροι ἀεροναῦται ἀμερικαννοὶ ἐγένοντο θύματα τοῦ γλυκυτέρου καὶ ἐν ταῦτῳ τοῦ μάλλον ἐπικινδύνου ἀγωνίσματος. Ὁ John Moisant καὶ ὁ Hoxey. Ὁ πρῶτος, γνωστὸς ἐκ τῆς περιφήμου πτήσεώς του περίξ τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἐλευθερίας πρὸ τοῦ λιμένος τῆς Ν. Ὑόρκης, προὔτιθετο ν' ἀγωνισθῆ καὶ διὰ τὸ βραβεῖον τῆς μακροτέρως πτήσεως, προωρισμένον μόνον δι' ἀεροπόρους Γάλλους, Ἀγγλοὺς καὶ Γερμανοὺς. Ἐνῶ δὲ ἐποίει δοκιμαστικὴν τινὰ πτήσιν, παρεσύθη αἰφνυδιῶς τὸ ἀεροπλάνόν του ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, ἀνωθι τοῦ ἀεροδρομίου παρὰ τῇ Νέα

Ε. Α. ΠΩΛΑΝ

Ὁ νικητὴς τοῦ ἀπὸ Λονδίνου εἰς Μάντσεστερ ἀγῶνος

Ο ΜΙΑΕΡΙΩ—'Εν πλήρει πτήσει

Όρλεάνη και ο άτυχής Moisant κατέπεσε και κατεσυνετριβή. Έτι λαϊκώτερος περί την αεροπλοΐαν ο Hokey διά τας ασκήσεις του εις ύψος, ουδενός κατορθώσαντος ως αυτός να ύψωθῆ εἰς 3,845 μ. ἐπιχειρήσας τὴν ἐπιούσαν ἐν Los Angeles να ύψωθῆ εἰς ύψος 4,000 μέτρων, μόλις ἔφθασε τὰ 340 μ. τὸ αερόπλανόν του ἀνετράπη ὑπὸ τοῦ ἀνέμου και ἐπήλθεν ἡ καταστροφή. Ἀπὸ τοῦ ύψους δὲ αὐτοῦ ὁ δυστυχὴς ἐπήδησεν εἰς τὸ ἔδαφος, ὅπου τὸ σῶμα του μετεβλήθη εἰς ἀμορφον μάζαν. Οὕτως ἡ αεροπλοΐα κατὰ τὸ 1910 ἐστοίχισε τὴν ζωὴν εἰς 36 άτομα, ἐξ ὧν 11 μόνον κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον. Ἐν τούτοις τὸ ἔτος τοῦτο εἶχε και ὠραίας κατακτήσεις. Τὸ βραβεῖον τοῦ Forest τῶν 100,000 φρ. διὰ τὴν μεγαλειτέραν αεροπορίαν ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἑπειρον ἐκέρδισεν ὁ Ἀγγλος Sopwith, ὅστις ἐπέταξε μέχρι τοῦ Βελγίου.

Ο ΔΕΩΝ ΣΑΒΕΖ—'Ο άτυχὴς ἦρας τῆς διαβάσεως τῶν Ἀλπεων.

Τὸ βραβεῖον τῆς γαλλικῆς Ἑταιρείας τῶν αὐτοκινήτων ἐξ 100,000 φρ. ἐπίσης δι' αεροπορίαν ἀπὸ Παρισίου εἰς Βρυξέλλαις μετὰ συντρόφου ἐκέρδισεν ὁ Ὀλλανδὸς Wynomallin ἐκτελέσας αὐτὸ εἰς 28 ὥρας. Τὸ βραβεῖον Michelin 20.000 φρ. διαρκείας και ἀποστάσεως ἐκέρδισεν ὁ Tolutau ὅστις διέτρεξε 585 χιλιόμετρα. Τὸ βραβεῖον τῶν 25.000 φρ. ἀποστάσεως μετὰ συντρόφου ἐκέρδισεν ὁ γάλλος Ὑπολοχαγὸς Camerman. Τὸ βραβεῖον τα-

Ἡ αεροναύτης Δις ΔΕΣΤΡΙΕ

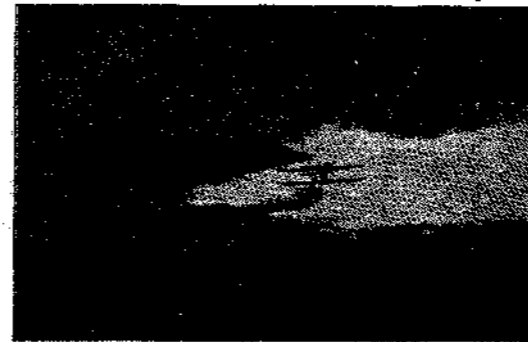
χύτητος ἐξ 25.000 ὁ Deperdussin ὅστις διήνησεν 100 χιλιόμετρα εἰς ὥραν μίαν και 11''. Τέλος τὸ βραβεῖον τῶν 10 χιλιάδων φ. τῆς Ἐφημερίδος Femina προωρίσθη διὰ τὰς αεροναύτας κυρίας, ἐδόθη δὲ τοῦτο εἰς τὴν δεσποινίδαν Destrieu, διανύσασαν 167 χιλιόμετρα. Ἡ τολμηροτέρα πτήσις ἦτις θὰ διαμείνῃ ἀλησμόνητος εἰς τὰ χρονικὰ τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τῆς αεροπλοΐας, ἦτο ἡ γενομένη τῆ 7ῆς Μαρτίου παρελθόντος. Εἰς αεροναύτης μέχρι τοῦδε ἀγνωστος ἐν τῷ αεροπορικῷ κόσμῳ, ὁ Εὐγένιος Renaux ἐξετέλεσε τὴν τολμηροτέραν ἀπόπειραν πρὸς κατάκτησιν τοῦ ἀέρος, κερδίσας και τὸ βραβεῖον τοῦ Michelin ἐξ 100.000, ἀνυψωθείς μετ' ἐπιβάτου ἐκ Παρισίων, καταλήξας ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ τοῦ Puy de Dôme ὄρους ύψους 1,915 μ. ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θλάσσης, συμπληρώσας οὕτω 437 χιλιόμετρα εἰς διάστημα πέντε ὡρῶν 10' και 27''. Τὸ βραβεῖον τοῦτο τοῦ Michelin εἶχε προωρίσθη πρὸ τινῶν ἐτῶν δι' ἕν τινα ἤθελε κατορθώσῃ ἀναχωρῶν ἐκ Παρισίων μετ' ἐπιβάτου

να καταλήξῃ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Puy-de-Dôme ἀφοῦ περιέβη τὴν μητρόπολιν τοῦ Clermond Ferrand. Ἡ πορεία αὕτη 460 περίπου χιλιομέτρων ἔδει να γίνῃ τοῦλάχιστον εἰς 6 ὥρας. Τὸ δυσκολώτερον μέρος τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης δὲν ἦτο τὸ μῆκος τοῦ διαστήματος, ἀλλὰ τὸ μέρος τῆς καθόδου, ὅπου ἀπετελεῖτο ἐκ μικρᾶς πλκτείας ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους και σχεδὸν καθ' ὄλοκληρίαν κατεilahμένου ἐκ τῆς χιόνος. Τὸ τολμηρὸν τοῦτο ταξείδιον εἶχεν ἤδη μάτην ἐπιχειρήσῃ ὁ Weyman και εἶτα οἱ ἀδελφοὶ Morane οἵτι-

Ο ΡΕΝΩ—ἀνωθι τοῦ Puy-de-Dome

νες πεσόντες εἰς τὰς Breuans ἐπληρώθησαν σοβαρῶς. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Renaux ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν τολμηρὰν ταύτην ἀπόπειραν, ἀνυψώθη τὴν πρωΐαν τῆς 7ης Μαρτίου κατὰ τὴν 4 55' ὡρῶν π.μ. ἐκ τοῦ αεροδρομίου τοῦ Bul, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸ διπλάνον του, συστήματος Φάρμαν, και τὸν φίλον του Σενοῦκ. Ὁ Renaux διήλθεν ἀνωθι τῶν Παρισίων εἶτα ἀνωθι τοῦ Saint Cloud, ἐπέραςε τὸν Σηκουάνα πλησίον τοῦ Meudon, διηυθύνθη ἀνωθι τοῦ Issy και εἶτα πλησιάζας ἀνωθι τοῦ Nevers, κατῆλθεν ἵνα προμηθευθῇ βενζίναν, και προγευματίσῃ, διανύσας τὸ μέχρις ἐκεῖ διάστημα ἐπιτυχῶς, ἦτοι 235 χιλιομέτρα εἰς 2 ὥρας και 39'. Εἰς τὰς 12 και 17', τὸ αερόπλανον ἐπανελάβε τὸν δρόμον του, διήλθεν ἀνωθι τοῦ Montis Rom και τέλος ἀνωθι τοῦ Clermont, ὅπου ἤρχισε ν' ἀνυψῶται τα-

Ο ΡΑ:ΙΤ ἐν μέσῳ τῶν νεφῶν

χέως διὰ μεγάλων καμπυλῶν ἀνωθι τοῦ Puy de Dôme. Φθάσας εἰς 1,900 μέτρα ἀνωθι τοῦ βράχου, κατῆλθεν βραδῆως μετὰ λαμπρᾶς και θαυμασίας πτήσεως ἐπὶ τῆς στενῆς πλατείας ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους κειμένης. Ἡ τολμηρὰ αὕτη πτήσις, τῆς ὁποίας λαμπρὰν ἀπεικόνισιν δίδωσιν ἡμῖν ἡ ἐναντι εἰκὼν τῆς θριαμβευτικῆς καθόδου τοῦ τολμηροῦ νικητοῦ, εἶναι ἀναμφιβόλως μετὰ τὴν τοῦ Chavez ἡ ὠραιοτέρα ἐνδείξις τῆς ἱστορίας τῆς κατακτήσεως τοῦ ἀέρος.

(* Ἐπειτα τὸ τέλος)

ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ

Εἰς τὴν Οὐγγαρίαν ἡ μονογενὴς θυγάτηρ κληρονομεῖ τοὺς τίτλους τοῦ πατρὸς της και τοὺς φέσει μάλιστα ζῶντος αὐτοῦ ἔτι.

— Ὁ κωμῶδης Gres Guillaume οὐδέποτε ἰδέετο γυναῖκα εἰς τὸν θεατρικόν του θίασον, διότι, ἔλεγε, μία τούτων ἀρκεῖ να φέρῃ τὴν διχόνοιαν.

— Οἱ χωρικοὶ ἐν Μολδαυίᾳ, ὅσκις ὁ ἄρχων ἐπισκέπτεται τὴν γυναῖκα των, ἐξέρχονται τῆς οἰκίας των, κλείοντες τὴν θύραν.

— Ὁ Δαμοκλῆς ἔβλεπε πάντοτε ξίφος ἀνηρτημένον ἀπὸ νήματος ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του.

— Ἀμφίλοχος ὁ Πάριος διὰ τῶν δικητικῶν στίχων του ἔκαμε τὸν Λυκάμβην, τὸν Θεσαῖον, και τὴν θυγάτηρα του ν' ἀπαγχονισθῶσιν.

— «Pro dono suo». Ἐπεγράφετο ἡ δημογορία τοῦ Κικέρωνος περὶ σφετερισμοῦ τῆς περιουσίας του, ἐκ τούτου δ' ἀπέμεινε μέχρι σήμερον ἡ φράσις περὶ παντός ἀγωνιζομένου περὶ ἑαυτοῦ.

— Ὁ Τουρκραμάδας ἔδωσε 10 χιλ. θυμάτων εἰς τὴν πυρὰν και 400 χιλ. εἰς τὰ βάζανα.

— Τὰ auto-dafé τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως, ἠρῆμασαν τὴν Ἰσπανίαν και τὸ Μεξικόν.

— Οἱ παλαιοὶ Κοζάκοι ἐπρέσβευον, ὅτι «Ὅταν εἶμαι ἔμπροσ, μόνος ὁ Θεὸς ἵσταται ὑψηλότερα ἐμοῦ.»

ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ

ΤΑ ΘΗΡΙΑ

ΛΕΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΓΡΕΙΣ

Α διάφορα είδη των ζώων διακρίνονται εκ της φυσικής και σωματικής διασκευής αυτών.

Οι πίθηκοι και πάντα τα ζώα, άτινα φέρουσι τους μαστούς είτε επί του στήθους είτε επί της κοιλίας, ως γνωστόν λέγονται μαστοφόρα. Επιπεμελημένα δ' εξέτασις της διασκευής άπάντων των μαστοφόρων ζώων αποκάλυπτε μεγάλην συγγένειαν μεταξύ αυτών. Οι πίθηκοι και πάντα τα συναφή ζώα τα δύναμενα να βαδίζωσι δια των δύο οπισθίων ποδών, φέρουσι τους μαστούς εις το στήθος, και είσιν ως επί το πλείστον φυτοφάγα. Τα άλλα τετράποδα ζώα διακρίνονται εκ των μαστών, ους φέρουσι υπό την κοιλίαν και είσι σαρκυφάγα. Καλούνται δέ και θηρία και κατατάσσονται εις την τάξιν των αιλουρών.

Μεταξύ των θηρίων ιδιάζουσαι θέσιν κατέχει και ο λέων ενεκα της ισχύος και ωραιότητος εξ ών διακρίνεται.

Το μέγα τοῦτο τετράποδον, φέρον το σχῆμα τοῦ κοινοῦ αιλουροῦ εἶνε διασημότερον, ἐνεκα τῶν ἀληθῶν καὶ ψευδῶν ιδιοτήτων, ἀς τῷ ἀποδίδουσιν· ἔχει κεφαλὴν μεγαλοπρεπῆ, τὸ βλέμμα σταθερὸν καὶ ἀτρόμητον, τὸ ἦθος ὑπερήφανον καὶ τὴν φωνὴν φοβεράν. Τὸ ἀνάστημα τοῦ δέν εἶνε ὑπερβολικὸν ὅπως τοῦ ἐλέφαντος καὶ τοῦ ρινόκερω, οὔτε ἔχει τὸ βάρος τοῦ ἵπποποτάμου καὶ τοῦ βοός, οὔτε τὸ πάχος τῆς οὐρῆς καὶ τῆς ἀρκτου, ἀλλ' οὔτε τὸ δύσναλον τῆς καμήλου. Ταύναντιον δὲ ἡ διασκευὴ τοῦ λέοντος εἶνε τόσο ἐύθετα καὶ ἀρμονικῆ ὥστε δύναται νὰ ληφθῆ ὡς ὑπόδειγμα δύναμειως συνηρμοσμένης ἐν τῇ εὐκινήσει. Ἡ ὑπερβολικὴ αὐτοῦ μυϊκὴ ἰσχύς ἐκδηλοῦται διὰ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ ἀλλαγῶν, ἅτινα ποιεῖται μετὰ μεγάλης εὐκολίας, διὰ τῆς εὐρώστου κινήσεως τῆς οὐρῆς τοῦ καὶ τὴν εὐκολίαν μετ' ἧς κινεῖ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου τοῦ καὶ ἰδίως τοῦ μετώπου, ὑπερ προδίδει ἔκφρασιν εἰς τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἢ μάλλον δύνῃκει εἰς τὴν θέλησίν του· ὡς ἐπίσης μετὰ τῆς εὐκολίας διὰ τῆς ὁποίας κινεῖ τὴν χαιτὴν του, ἥτις ὄχι μόνον ἀνορθοῦται ἀλλὰ καὶ κινεῖται καθ' ἑλα-

τὰς διευθύνσεις». Τὴν περιγραφὴν ταύτην ποιεῖται ὁ πολλὸς Μπυφὼν ἢν παραδέχονται πάντες ὅσοι κατέγιναν εἰς τὴν μελέτην τοῦ Βασιλέως τῶν Ζώων, ὡς δικαίως ἀνόμεσαν τὸ θηρίον τοῦτο. Ἡ χαιτὴ, ὡς γνωστόν, ὑπάρχει μόνον εἰς τὸν νέον λέοντα καὶ παρουσιάζει ἀξιασημειώτους διαφορὰς εἰς τὰ εἶδη τῶν ποικίλων χωρῶν.

Περὶ τῆς λεκίνης ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς.

«Ἡ λέκινα ἔχει τὴν χάριν καὶ τὴν ελαφρότητα· ἡ κεφαλὴ αὐτῆς δὲν στολιζέται ὑπὸ τῆς μακρᾶς καὶ πυκνῆς χαιτῆς, ἥτις περιβάλλει τὴν κεφαλὴν τοῦ λέοντος καὶ ἐκχέεται ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ αὐτοῦ. Αὕτη εἶνε ἀπλούστερον διασκευασμένη καὶ εἶνε πεπρωκισμένη διὰ τῶν διακριτικῶν σημείων τοῦ φύλου τῆς, ἅτινα προσδίδουσιν αὐτῇ μεγαλειτέραν χάριν καὶ κομψότητα εἰς τὰς διαφορὰς στάσεις τῆς καὶ μεγαλειτέραν εὐκαμψίαν εἰς τὰς κινήσεις τῶν μελῶν τῆς. Φέρει σχῆμα μικρότερον τοῦ λέοντος· εἶνε ὀλιγώτερον ἰσχυρὰ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀμοίβεται ὑπὸ τῆς ταχύτητος καὶ εὐκινήσιας, πράγμα ὅπερ ἑλλείπει ἐκ τοῦ ἀρρενος γένους. Ὡς ὁ λέων καὶ αὕτη δὲν ἐφάπτεται τῆς γῆς ἢ διὰ τῶν ἀκρων τῶν δακτύλων, τῶν ἐλαστικῶν καὶ εὐκινήτων αὐτῆς κνημῶν, αἵτινες φύσει ἐλαφραὶ στηρίζονται οὕτως εἰπεῖν ἐπὶ τεσσαρῶν ἐλαστηρίων, ἐτοιμῶν πάντοτε νὰ τινάξωσιν αὐτὴν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις. Ἡ ζωηρότης αὐτῆς ἄλλως τε εἶνε μεγαλειτέρα, ἢ αἰσθητικότης τῆς διακριτέρας, αἱ βλέψεις τῆς ἐμπροθέστεραι, ἢ ἀνάγκυσις βραχυτέρα καὶ τὸ ἄλλα τῆς ἐπιβλητικώτερον».

Ὁ ἄρρην καὶ ἡ θῆλυς ζῶσιν ἐν μέρος τοῦ ἔτους ὁμοῦ, θηρεύουσιν ἐν συντροφίᾳ καὶ ἐπιμελοῦνται εὐμενῶς καὶ ὑπερασπιζονται θαρραλέως τὰ μικρὰ αὐτῶν. Ταῦτα ἅμα γεννηθῶσι δὲν φέρουσι χαιτὴν ἀλλὰ γραμμὴν μελανὴν ἐπὶ τῆς βάρχεις ὡς καὶ μελανὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν πλευρῶν, ἅτινα βραχυμῶν ἀναφαίνονται ζωηρότερον καὶ καταλήγουσιν εἰς τρίχωμα.

Ἡ οὐρὰ τοῦ λέοντος φέρει τολύπην μεταξὺ τῶν τριῶν τῆς ὁποίας κρύπτεται μικρὸς κεράτινος ὄνυξ, ὅστις εὐκόλως ἀποσπάται.

Οἱ μεγαλειτέροι λέοντες ἔχουσιν ὕψος ὀγδοήκοντα ἑκατοστομέτρων, τὸ σῶμα αὐτῶν

ΛΕΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΙΑΣ

ἔχει μῆκος ἑνὸς μέτρου καὶ ἐξήκοντα ἑκατοστών, ἢ δὲ οὐρὰ τοῦ ἔχει μῆκος ὀγδοήκοντα ἑκατοστομέτρων ὥστε τὸ ὅλικόν μῆκος ἀπὸ τῆς ἀρκῆς τοῦ προσώπου μέχρι τῆς ἀρκῆς τῆς οὐρᾶς εἶνε δύο μέτρων καὶ τεσσαράκοντα ἑκατοστών. Τὸ δὲ βάρος τοῦ σώματος ἐξικνεῖται μέχρι διακοσίων χιλιογράμμων. Ἐπειδὴ ὁ λέων δύναται νὰ πηδήσῃ μέχρι τοῦ ὕψους τριῶν ἢ τεσσαρῶν μέτρων, ἐννοεῖται δικτὶ μόνον τὸ βάρος τοῦ σώματός του, ὅπταν πίπτῃ ἐπὶ τινος μεγάλου ζώου, οἶον βοός, δορκάδος, καμηλοπαρδάλεως κ.τ.λ., τὸ καταβάλλει διὰ μιᾶς δύναται δὲ νὰ τῷ κατασυντρίψῃ τὴν βάρخين διὰ μιᾶς κινήσεως τοῦ ποδός ἢ τὸν λαιμὸν δι' ἑνὸς δῆγματος.

Ἐκτός τοῦ ἐλέφαντος, τοῦ ἵπποποτάμου καὶ τοῦ ρινόκερω, ὁ λέων καταβάλλει πάντα τὰ ἄλλα μεγάλα μαστοφόρα ζώα καὶ πολλάκις εθεάθη ὑπερπηδῶν αἰμασίαν καὶ νὰ διατρέχῃ ὡς βέλος μεγάλην ἀπόστασιν, ἵνα κρυθῇ ἐν τῷ ὄρει φέρων δάμαλιν ἐσπαραγμένην.

Ἀξιοπίστοι μάρτυρες, παλαιοὶ καὶ νέοι, ἀναφέρουσιν, ὅτι ὁ λέων, ἐν καιρῷ ἡμέρας, τίθεται ἐφ' ὕψηλόν βράχον τῆς περιοχῆς του, κατοπτρῶν τὰ διάφορα μέρη καὶ εἶτα ἀποφασίζει τὸ κατάλληλον σημεῖον ὅπως θηρεύσῃ τὴν νύκτα, καθ' ὅσον, ὡς γνωστόν, ἰδίως ἐν τῇ νύκτι ὁ λέων θηρεύει καὶ συμπληρεῖ τὰς διαφόρους πράξεις τῆς ἐπιπόνου αὐτοῦ ζωῆς. Κατόρθοι ἐνίοτε νὰ συλλάβῃ πιθήκους μικροῦς καὶ προτιμᾷ τοὺς ἀναρριχομένους ἐπὶ τῶν δένδρων, καθ' ὅσον εἶνε πολὺ δύσκολος ἢ θήρα

αὕτη. Ὅποτε δὲ ἡ πείνα τὸν στενοχωρεῖ, δὲν ἀπαξιεῖ νὰ συλλαμβάνῃ σαύρας ἐνίοτε ἀκρίδας καὶ κηλάρους. Ἐν ταῖς ἀγόνιαις χώραις τῆς νοτίου Ἀφρικῆς ὁ λέων στενοχωρούμενος ὑπὸ τῆς δίψης τρώγει εἶδος τι κολοκύνθης ἢ ὑδροπεπόνων, περιεχόντων ὕδωρ.

Οἱ φυσικοὶ δίστανται εἰς τὸ ζήτημα τοῦ κινδύνου, ὃν κισθάνεται ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὅποιν τόσο ἀπὸνως μάχεται, ὅταν τὸν συναντήσῃ ἐνώπιόν του. Βεβαίωςται δέ, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀνθρώπος δέν νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀπολωλώς, ἐὰν δὲν φέρῃ μετ' ἑαυτοῦ καλὴν καρβίναν καὶ θάρρος ἀκατάβλητον, μετ' ὅσον μόνον ἡ δύναμις τοῦ βλέμματός τοῦ λέοντος δύναται νὰ τὸν κάμῃ νὰ τρέμῃ καὶ ἐντελῶς νὰ τὸν ἀφοπλίσῃ. Τοῦναντίον ἐλέγη ὅτι εἰς πολλὰς περιστάσεις, ὁ λέων οὐδεμίαν ζημίαν ἐπροξένησε τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ὅτι εἰς περιστάσεις τινὰς ἀνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία ἐτι ἔτρεπον τὸν λέοντα εἰς φυγὴν διὰ μόνων τῶν κραυγῶν αὐτῶν καὶ κινήσεων τῶν.

Αἱ διηγήσεις αὗται τοσοῦτον ἀντιφατικαὶ προέρχονται ἀπὸ ἀνθρώπους ἀξιοπίστους. Τοῦτο δὲ δηλοῖ, ὅτι ὁ λέων δικιτάται καὶ φέρεται διαφοροτρόπως συνδῶς τοῖς μέρεσιν ἐνθῆ διαμένει, τῇ ἰδιοσυγκρασίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ καταστάσει ἐν ἣ εὐρίσκαται. Πειπειραμένος ταξειδιώτης εἶπεν ὅτι ὁ θέλων νὰ ἐπιτεθῆ λέων κατὰ τοῦ ἀνθρώπου κινεῖ τὴν οὐρὰν καὶ πλήττει τὰ πλευρὰ του, ἐνῶ ὁ μὴ ἔχων κακὰς διαθέσεις κρατεῖ αὐτὴν ἡσύχως. Ὁ λέων εὐρίσκει τὸ κρέας τοῦ ἀνθρώπου ἐξαισίον καὶ ἰδίᾳ τῶν

μαύρων και διά τούτο προτιμᾷ αὐτὸ τοῦ τῶν ζώων, οἱ δὲ πλησίον αὐτοῦ ζῶντες μαῦροι κοιμῶνται τὴν νύκτα ἐπὶ δένδρων, διότι ὁ λέων δὲν ἀναρριχᾶται ἐπ' αὐτῶν.

Τοσοῦτον δὲ μέγας εἶνε ὁ κατὰ τῶν λεόντων φόβος τῶν μερῶν τούτων, ὥστε ὁσάκις ὁ λέων βρυχᾶται πάντες, ἀνθρώποι καὶ ζῶα φεύγουσι προτροπάδην, ἴνα κρυβῶσι. Τοῦτο δὲ πράττει ὁ λέων, καθόσον τὰ τρέμοντα ἐκ τῆς παρουσίας του ζῶα χάνουσι τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐνέργειαν, ὅτε εὐρίσκει καιρὸν ὁ λέων καὶ τὰ συλλαμβάνει.

Πολλὰ διηγοῦνται περὶ τῆς γενναιοφροσύνης καὶ εὐγνωμοσύνης τοῦ λέοντος καὶ ἂν ἡ ἀκόλουθος ἱστορικὴ παράδοσις δὲν ἔχεται ἀληθείας, τότε οὐδεμία εἶνε ἀληθής.

Συνέβη αὕτη ἐν Ῥώμῃ ἐνώπιον πολλοῦ πλήθους καὶ αὐτοῦ τοῦ Καίσαρος. Ὁ Ἀνδροκλῆς καταδικασθεὶς μετ' ἄλλων δούλων νὰ κατασπαραχθῆ ὑπὸ τῶν θηρίων εἰσῆχθη εἰς τὸν περίβολον τῶν λεόντων. Εἰς φοβερός ἔμως λέων, μόλις τὸν εἶδεν ἐξεπλάγαι καὶ πλησιάζας βραδέως αὐτὸν ἐκίνησε τὴν οὐρὰν του φιλικῶς καὶ ἤρξατο λείων τὴν χεῖρα τοῦ δούλου ἡμιθανοῦς ὄντος ἐκ τοῦ φόβου. Ἀναλαβὼν ὁμοῦ ὁ Ἀνδροκλῆς μετ' ὀλίγον, ἀνεγνώρισε τὸν φίλον του καὶ ἤρξατο νὰ τὸν θωπεύῃ. Τὸ πλῆθος ἐπὶ τῆ θέα τοῦ ἀπροσδοκίτου τούτου, ἤρξατο ζωηρῶς ἐπευφημοῦν, ὁ δὲ Ἀνδροκλῆς ὀδηγηθεὶς παρὰ τῷ Καίσαρι, διηγῆθη αὐτῷ ὅτι πρό τινων ἐτῶν εὐρισκόμενος ἐν Ἀφρικῇ εἶχε θεραπεύσει ἕνα πόδα πληγωμένον τοῦ λέοντος τούτου. Δὲν εἶνε ἀπίθανον ἔμως ὁ ἔλεφος, ὁ κύν, ὁ ἵππος καὶ ὁ λέων νὰ ἔχῃ μνήμην καὶ νὰ εὐγνωμόνη τὸν εὐεργέτην αὐτοῦ. Διηγοῦνται ἐπίσης ὅτι εἰς λέων, δραπετεύσας ἐκ τοῦ θηριοτροφείου ἐν Φλωρεντίας ἔτρεψε τοὺς πάντας εἰς φυγὴν καθ' ὁδὸν δὲ εὐρῶν παιδίον ἐγκαταλειφθὲν ἐκ φόβου ὑπὸ τῆς μητρός του, ὀδυρωμένης ὀλίγον ἀπωτέρω αὐτοῦ, τὸ ἔλαβε διὰ τοῦ στόματος καὶ τὸ ἀπέδωκεν εἰς τὴν μητέρα του.

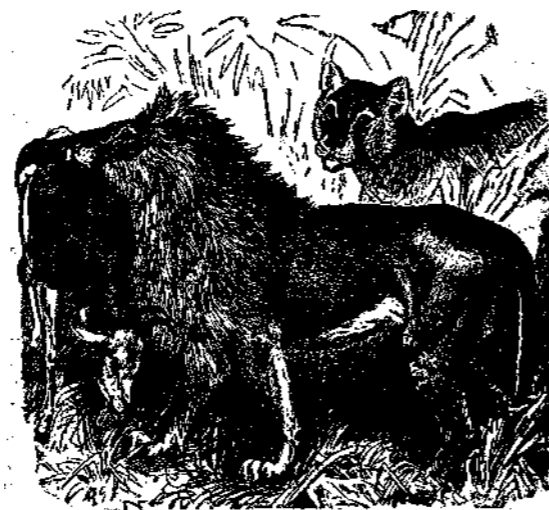
Ὁ λέων διακίταται ἐν ἕλῃ τῇ Ἀφρικῇ καὶ ἐν μέρει ἐν τῇ Ἀνατολικῇ καὶ Κεντρικῇ Ἀσίᾳ. Τὸ πάλαι δὲ ὑπῆρχον πολυάριθμοι λέοντες ἐν Ἀσίᾳ, ὡς καὶ ἐν ἄλλαις χώραις, ὡς καὶ ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἀναφέρει, ὅτι εὐρίσκετο καὶ εἰς τὴν μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Μεσολογγίου χώραν. Ἐπίσης ὁ Ἀριστοτέλης ζῆσας 300 ἔτη π.Χ. ὁμολογεῖ ὅτι ἐκυριάρχει εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἀπὸ δύο αἰῶνων πρότερον. Ὁ δὲ Παρθένιος, ὅστις ἔζησε πενήκοντα ἔτη πρὸ τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς ἀναφέρει, ὅτι ὁ Εὐνίππος εἰς Θεσσαλίαν ἐθήρευε λέοντας καὶ πάνθηρας.

Ὁ Ὀμηρος διηγείται, ὅτι ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἴδα ὑπῆρχον λέοντες, πάνθηρες, ἀρκτοὶ καὶ λύκοι, ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος

ὁμιλεῖ περὶ βασιλέως τινος τῆς Περσίας, ὅστις παρεχώρησε τὴν Καπαδοκίαν εἰς Πέρσῃν τινά, εἰς ἀνταμοιβὴν τοῦ θάρρους του ἐν θήρᾳ τινὶ καθ' ἣν ἐποιήσατο εἰς τὰ μέρη ταῦτα, ὅτε ὀλίγον ἔλειψε νὰ φονευθῆ ὑπὸ λέοντος. Ἐπίσης ἐν τῇ ἱερᾷ γραφῇ βλέπομεν ὅτι ὁ λέων εὐρίσκετο καὶ εἰς τὰ μέρη τῆς Παλαιστίνης.

Τὸ πάλαι οἱ λέοντες ἦσαν πολυάριθμοι, ἐνῶ τὰρ σπανίζου. Ὁ Μάρκος Αὐρήλιος ἐφάνευσε διὰ βελῶν ἑκατὸν λέοντας ὑπὸ τὰ βλέμματα καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ. Ὁ Ἀδριανὸς ἐπίσης ἐφάνευσεν ἐν δημοσίῳ θεάματι πλεον ἢ ἅπαξ ἑκατὸν λέοντας ὁμοῦ. Ὁ δὲ Ἰούλιος Καίσαρ ἔθετο εἰς διαμάχην τετρακοσίους λέοντας ὁ δὲ Πομπούκιος ἐφάνευσεν ἑξακοσίους.

Ἐγεννήθη τὸ ζήτημα πῶς μετεκομίζοντο συγχρόνως ἐν Ῥώμῃ τοσοῦτοι λέοντες καὶ δὴ πῶς συνελαμβάνοντο. Ὑπῆρχεν, ὡς γνωστὸν τότε ὅπως καὶ νῦν ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν διὰ τάρφων. Ἀλλ' ἡ ἱστορία ἀναφέρει ποιμένα τινά, ὅστις εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου, ἀνεκάλυψεν εὐκόλον τρόπον καὶ ἀσφαλῆ ὅπως συλλαμβάνη τις ζῶντα λέοντα, ὃν καὶ μετέδωκε καὶ εἰς ἄλλους θηρευτάς. Ἐπλησίαζε τὸν λέοντα μετὰ θάρρους, ὅσον ἦν δυνατὸν καὶ τότε αἰφνιδίως τῷ ἔρριπτεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ἐνδυμᾶ του. Ὁ λέων ἐξεπλήσσετο τῆσόν, ὥστε ἀφίετο νὰ συλληφθῆ ἀκωλύτως. Τὸ μέσον τοῦτο ἐδοκιμάσθη περιεργίας ἐνεκεν, εἰς τὸ ἵπποδρόμιον ἐνώπιον τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ, ἐπέτυχε καὶ μεγάλως ἐπευφημήθη ὑπὸ τῶν θεατῶν. Τὴν σήμερον οἱ Ἀράβες μεταχειρίζονται εἰδικῶς τὰς τάρφους, ὁπόταν δὲ συλληφθῆ οὕτω λέων τις, πάντες τρέγουσι δι' ὅπλων καὶ ἀκοντίων καὶ τὸν περιστοιχίζουσι. Αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία κραυγάζουσι καὶ χαίρονται, οὕτω διεκδικούμενα τὸν φοβερὸν ἐχθρόν, ὅτε ὁ λέων θυμωμένος καὶ ἡγανακτισμένος ποιεῖ ἄλματα τινά

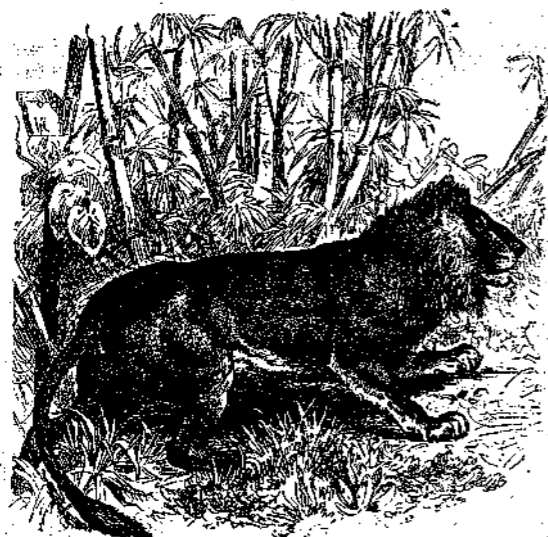

Λέων Σαναγάλης

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΝΔΗΡΟΥ

(ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ)

Λέων της Γουζεράτης

ἀγωφελῶ, ὅπως ἐξέληθ, ἀλλὰ τέλος καθήσυχος καὶ παραδίεται ἐξ ἀνάγκης τεταπεινωμένος.

Παλαιὰ οἱ ἀνοὴ ἐχθροὶ τοῦ τὸν φονεύουσι καὶ προθυμολογούμενοι πάντες νὰ συντεταταίνεν ἐν τούτῳ. Συνήθως πρὶν ἢ δεχθῆναι τοὺς σφαιρῶν, ὁ λέων οὐτε κινεῖται, οὐτε ἀσπάζεται. Ἄλλ' οὐτε ἐγείρει τὴν μεγαλοπρεπῆ αὐτοῦ κεφαλήν. Μετὰ τούτῳ ἴμως ρίπτει βλέμμα ἀπελπισίας ἐπὶ τῶν ἀράων, ὅστινες προσπαθοῦσι νὰ τὸν ἀποτελειώσωσι καὶ τότε κατακλίνεται ἀναμένων τὸν θάνατον.

Μετὰ τὴν θανάτωσιν τοῦ ζώου αἱ μητέρες λαμβάνουσι ἐκάστη ἐν μικρὸν τεμάχιον ἐκ τῆς καρδίας αὐτοῦ, ὅπερ δίδουσι εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν ἵνα καταστήσωσι ταῦτα ἰσχυρὰ καὶ ῥωμαλέα· ἐπίσης δὲ λαμβάνουσι ἐκ τῆς χαίτης αὐτοῦ, ὅπως σχηματίσωσι φυλακτῆρια. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ κρέας τοῦ λέοντος, τεμαχίζουσι αὐτὸ εἰς τόσα μέρη, ὅσῳ οἰκογένεια παρευρίσκονται εἰς τὴν τελετὴν ταύτην, ἥτις θεωρεῖται ὄντως τελετὴ παρὰ τοῖς αὐτόχοσι.

Ἐκτός τῆς τάφρου ὑπάρχουσι καὶ δύο ἄλλα εἶδη θήρας τῶν λέοντων, ἥττον ἐπικίνδυνα, διὰ τῆς ἐνέδρας, καὶ τὸ μὲν ἐν συνίσταται ὑπὸ τὴν γῆν, τὸ δὲ ἕτερον ἐπὶ τοῦ δένδρου. Διὰ τὸ πρῶτον σκάπτουν βαθὺν λάκκον ἐνὸς μέτρου καὶ πλάτος δύο μέχρι τριῶν. Ἀποῦ δὲ καλύψουσιν αὐτὸν διὰ κορμῶν δένδρων, ἐφ' ὧν θέτουσι μεγάλους λίθους, ρίπτουσιν ἐπ' αὐτοῦ ὅλο τὸ ἐξαχθὲν ἐκ τοῦ λάκκου χῶμα καὶ κατασκευάζουσιν ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς 4—5 ὄπας, πολεμίστρας, διὰ τοὺς σκοπευτὰς καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἐν ἀνοιγμῶν ὅπερ χρησιμεύει ὡς θύρα, κλειομένη ἔσωθεν δι' ὀγκώδους λίθου. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐνέδρας γίνεται εἰς τὸ χεῖλος ἀτραποῦ, συνηθισμένης ὑπὸ λέοντων. Ἐπειδὴ ὁμως εἶνε δύσκολον νὰ σκοπεύσῃ τις

λέοντα ἐν τάχει διερχόμενον ἐκεῖθεν, οἱ ἀραβες τοποθετοῦσιν ἀφ' ἑξῆς προηγουμένως φονευθέντα ἐναντι τῆς ἐνέδρας. Ὅτε ὁ λέων σταματᾷ, ἵνα ἀσφραγίσῃ τὸ παρουσιαζόμενον αὐτῷ δόλωμα, οἱ κεκρυμμένοι ἀραβες πυροβολοῦσιν ὅλοι ὁμοῦ. Σπανίως τὸ ζῶον μένει ἐπὶ τόπου, καθ' ἕσπον πληγωμένον πηδᾷ ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς ἐνέδρας, ἣν διερχεται, χωρὶς νὰ ὑποπτευθῆ, ὅτι ὁ ἐχθρὸς εὐρίσκειται πλησίον, καὶ ἀποῦ ἀποκάμῃ μάτην ἀναζητῶν καὶ πηδῶν, εἰσέρχεται εἰς τὸ πρῶτον κρυφόμενον δάσος, ὅπου οἱ ἀραβες ἀκολουθοῦντες τὰ ἴχνη τοῦ αἰμματος, εὐρίσκουσιν αὐτὸν καὶ τὸν ἀποτελειοῦσιν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ πάντοτε ἐπέρχεται πάλιν καὶ κάποιος τῶν ἀνθρώπων ὀκνητοῦται, διὰ τὸ ἀσφαλέστερον ἀφίενον τὸν λέοντα ἢ νὰ ἱατρειθῆ ἐκ τῶν πληγῶν του ἢ νὰ ἀποθῆνῃ ἐν τῷ προμαχώνι του.

Κατὰ τὰς σκοτεινὰς ἰδίως νύκτας, ὁ βασιλεὺς τῶν δασῶν ἐγκαταλείπει τὰς δεινῶδεις κλεισθεῖς τοῦ δρους καὶ κατέρχεται εἰς τὴν πεδιάδα ἵνα καταπράξῃ τὴν πείναν καὶ τὴν δίψαν, αἰτίνες τὸν στενοχωροῦσι. Συνήθως ἀκολουθεῖ τὴν ἀπεξερχόμενὴν κοίτην ῥαχὸς τινος, χωρὶς ν' ἀποσεύγῃ οὐδὲν ζῶικόν ὄν, διὰ βραδύων βημάτων προχωρῶν, ἐνῶ οἱ ὀφθαλμοὶ του λάμπουν ὡς φωτεινοὶ προβολεῖς ἐν τῷ σκότει· ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν ὁ βρυχηθμὸς του ἤγει, ἐνῶ πάντες, ἀνθρώποι καὶ ζῶα τρέμουν ἐκ τοῦ φόβου. Τὰ ποιμνία φοριζοῦν, οἱ κύνες ὑλακτοῦσιν ἔρποντες ἐγγὸς τῶν σκηνῶν, ὁ ἄρουμ κωφοῦται, ἐνῶ ὁ λέων ἀφύδως πλησιάζει διὰ παντοδυνάμου ἄλματος, διερχεται τὴν σειρὰν τῶν σκηνῶν, ἀρπάζει διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν του ἡμίονον ἢ μῶσχον καὶ ἐπιστρέφει διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ μετὰ τῆς λείας του δικασείρων τὸν τρόμον καὶ τὴν ἀγωνίαν. Πρὸς τοιαύτην δύναμιν ὑποχωρεῖ πᾶσα ἀντίστασις, σιγῇ δὲ μόνον ἀπελπισίας κυριαρχεῖ ἐφ' ἑλῆς τῆς νυκτὸς ταύτης.

Ὁ λέων κατὰ μέσον ὄρον ζῆ 35 ἔτη. Ὁ λέων τῆς Σενεγάλης φέρει χαίτην μᾶλλον ἀραιὰν καὶ ἀνοικτὴν, ἐνῶ ἡ τοῦ Ἀραβίας εἶναι πυκνὴ καὶ ἀμαυρά. Ὁ τῆς Περσίας δὲ ἔχει τὴν χαίτην μικτὴν ἐκ τριχῶν μελανῶν καὶ φαίων καὶ εἶνε μικρότερος τῶν πρώτων. Ὁ τῆς Γουζεράτης ὅστις διακρίνεται πάντων τῶν ἄλλων φέρει χαίτην ἐλλειπῆ μῶλις διακρινόμενῃ. Εὐρίσκειται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Περσίᾳ. Εἶναι ὁ μικρότερος τῶν λέοντων. Ὁ δὲ περίεργος λέων τῆς Ἀμερικῆς ὁ καλούμενος Πούμας δὲν φέρει ἐπίσης χαίτην εἶνε πολὺ μικρότερος καὶ ἀσθενὴς ζῆ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν τροπικῶν χώρας καὶ πιστεύεται ὅτι εἶνε λέων τῆς Ἀφρικῆς ἐκφυλισθεὶς εἰς τὸ κλίμα τῆς Νέας Γῆς.

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Θεὸν εἶνε ἰσχυρότερος πάντων.

Ἡ κολακία εἶνε θυμίαμα ψευδῆς, τὸ ὅποιον αἱ γυναῖκες εἰσπνέουσι πρὸς δυστυχίαν των μετ' ἀληθοῦς ἀπολαύσεως.

Ἡ εὐτυχία εἶνε σκιά ὑπισθεν τῆς ὁποίας τρέχει πᾶς θνητός.

Ἡ νεανία ὀφείλει νὰ ἀκούῃ τὸν νοῦν της καὶ ὄχι τὴν καρδίαν της.

Ἡ πραγματικὴ εὐφροσύνη εἶνε φυσικὸν κτήμα τῶν γυναικῶν μᾶλλον ἢ τῶν ἀνδρῶν.

Ἐὰν ἐνίοτε ἡ γυνὴ ὑποκρίνεται, ὑπάλπιτος εἶνε ὁ δεσποτικὸς ἀνὴρ.

Ἡ πρὸς πώλησιν γυνὴ οὐδέποτε εἶνε πρὸς ἀγοράν.

Ο ΑΤΥΧΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ

Ποῦ πᾶς φτωχὲ τραγουδιστῆ μονάχος τέτοια ὥρα ;
δὲν βλέπεις πόση συγγενιά,
μαύρη εἶναι ἡ νύκτα καὶ βαρειά·
δὲν σε φοβίζει ἡ μόρα ; ; ;

Πολλοὶ κοιμοῦνται ταιριαστὰ· κανεὶς στὸ δρόμο βγαίνει·
ἐσὺ ποῦ πᾶς τραγουδιστῆ
π' αὐτῇ τῇ νύκτα τῇ φρικτῇ
ἢ τύχη... ποῦ σε στέλνει ; ; ;

Ἡ λύρα σου τῇ δυστυχίᾳ, τὸ πόνον τραγουδαί
πές μου τὸ δάκρυ σου γιατί
ποτίζει ἀδιάκοπα τὴ γῆ
ἀπ' ὅπου καὶ ἂν περναῖ ; ; ; ; ;

Ἀκόμη δὲν ἀπόστασες, τραγοῦδα ν' ἀραδιάζης
μὲ κεῖτὸ τὸ πένθιμο σκοπὸ
ὅπου λυπᾶμαι νὰ στὸ πῶ
πόσες καρδιὲς ταῖς σφάζεις ; ; ; ; ;

Πέες μου, φτωχὲ τραγουδιστῆ, τῇ νύκτα ποῦ πλανᾶσαι ; ;
τ' ἀγρίου χειμῶνα τὰ στοιχεῖα
ὅπου κτυποῦνται σὰ θεριά
πές μου !... δὲν τὰ φοβάσαι ; ; ; ; ;

Ἀστράθφει, βρέχει, καὶ βροντᾷ, κατακλυσμός κι' ἀντάρα
σ' αὐτῇ τῇ νύκτα τῇ βαρεῖᾳ
γιατ' ἔχεις μόνη συντροφιά
μία πένθιμη κιθάρα ; ; ; ; ;

Ἔ ! !.. τσάκισέ την τώρα πλειά, γιατί μαζί με σένα
κλαῖνε ὅσοι ἔχουνε καρδιά
στῇ μαύρῃ τους τῇ συμφορᾷ
δνε-ρα... περασμένα ! !..

Τὰ εἶπα στὸ τραγουδιστῆ, καὶ ὁ πόνος μὲς τὰ στήθη
μ' ἔδερεν ἀπὸνα, σκληρὰ
σὰν μιὰ κατάρρα τρομερὰ
καὶ κείνος μ' ἀπεκρίθη...

«Τοῦ χειμῶνα δὲν φοβοῦμαι τὰ στοιχεῖα,
π' ἀπλώνονται μὲ λύσσα δλόγυρά μου
ἔχω στὰ στήθη καμῖνα ἀπὸ φωτιά
κεῖτὸ μαύρα ἀπ' τὸν Ἄδη, τῇ καρδιά μου !..

Τ' εἶναι γὰρ μένα, ἢ μόρες ἢ ἀστραπές,
τ' ἄγρια στοιχεῖα, νὰ δέρνουν τὸ κορμὶ μου
μπροστὰ στὸ πόνον ἐκείνον τὸν βαρὺ
ποῦ αἰσθάνεται ἡ ἄχαρη ψυχὴ μου ; ; ;

"Ίσως θα είδες στη ζωή σου μία στιγμή.
τη τύχη σου σε σένα να γελάσει
άλλ' αν σε μένα έγέλασε ποτέ
το γέλιο καὶ σε λύπη έχει ξεσπάσει

Γι' αυτό τη νύχτα, πάντα περπατῶ
καὶ δέρνομαι με τ' ἄγρια τὰ στοιχεῖα.

"Ετσι είναι ὁ κόσμος, ἄλλοι εἶν' εὐτυχεῖς
καὶ γὼ μονάχα ζῶ στη δυστυχία....

"Εφύγανε ἀπὸ μένα ἡ χαρὰς
ὁ κόσμος ὅλος ἐχάθηκε γιὰ μένα

Χτυπᾶτε με ἀτρόμητα στοιχεῖα
ὁ "Α...τ...υ...χ...ο...ς δὲν σκιάζεται κανένα»

Τὰ εἶπε αὐτὰ, ὁ τραγουδιστὴς
καὶ χάθη στὸ σκοτάδι
καὶ ἀφήκε μιὰ ἀναστεναζὴ
ποῦ βγήκε μέσα ἀπ' τὴ καρδιά
πειό... μαύρη καὶ ἀπ' τὸν "Αδῆ !!!

Ζάννης

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΛΟΥΤΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ

Ὁ γέρον Ἰάκωβος ἦτο ὁ πλέον ἀγαθὸς καὶ φιλήσυχος ἄνθρωπος τοῦ μικροῦ ἐκείνου χωρίου καὶ ὅλοι οἱ συγχωριοὶ του τὸν ἠγάπων πολὺ καὶ τὸ ἐσέβοντο ὡς πατέρα, τόσῳ δὲ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἐγίνετο πολλάκις εἰς αὐτοὺς ὁ ὀδηγὸς καὶ σύμβουλος εἰς πᾶν καλὸν καὶ θεάρεστον ἔργον.

Ἐστερημένος τῆς συζύγου του ἀπὸ πολλοῦ, ἔζη ἐν τούτοις καθ' ὅλα εὐτυχῆς εἰς τὴν ὠραίαν ἰδιόκτητον οἰκίαν του, κειμένην εἰς τὸ ἄκρον σχεδὸν τοῦ χωρίου, μετὰ τῆς μόνης, ἣν εἶχεν ὡς τέκνον θυγατρὸς του, ὀνόματι Ἀνθοῦλας, κόρης εἰκοσιδυοτῶς μόλις τὴν ἡλικίαν καὶ πεποικισμένης ὄχι μόνον μετ' ἀληθῆ ὠραιότητα, ἀλλὰ καὶ μετ' ἀπάνια ἀγαθὰ προτερήματα.

Γύρω τῆς οἰκίας αὐτῆς ἐπῆρχεν ἐδρὸς καὶ δλοπράσιτος κήπος πλήρης διαφόρων εὐωδῶν ἀνθέων καὶ πολλῶν καρποφόρων καὶ εὐσκίων δένδρων.

Ἐκεῖ ὁ γέρον Ἰάκωβος διήρχετο τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας διάστημα, ἄλλοτε σκάπτων καὶ ποτίζων ὁ ἴδιος ταῦτα, καίτοι εἶχεν ὀνηρέτας, καὶ ἄλλοτε καθήμενος καὶ ἀναγινώσκων διάφορα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, καθ' ὅσον, ἦτο καὶ πολὺ φιλόδοξος.

Καὶ ἐβλεπέ τις αὐτὸν ἐκάστην Κυριακὴν ἢ ἄλλην ἑορτὴν φέροντα καθαρὸν ἔνδυμα νὰ πορεύηται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔνθα ἀπαρατήτως μάλιστα ἐλάμβανε μέρος εἰς τὴν ψαλτικὴν, δι' ἣν ἀπὸ τῆς παιδικῆς του, ὡς ἐλέγετο, ἡλικίας ἔτρεφεν ἰδιαίτερον ὄλος ζῆλον.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἀρετῶν αὐτῶν ὁ γέρον Ἰάκωβος ἦτο εἰς ἐπίμετρον καὶ φιλεύσπλαγχος καὶ φιλόξενος.

Καὶ οἱ μὲν πτωχοὶ ἐτύγγανον ἐλικῆς ἀρωγῆς πάντοτε παρ' αὐτοῦ, οἱ δὲ τυχόν διερχόμενοι τοῦ χωρίου ξένοι εὐρισκὸν καταφύγιον εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου παρείχετο εἰς αὐτοὺς πᾶσα δυνατὴ περιποίησις καὶ ἐδωρεσία.

Τοιαύτη λοιπὸν ἐν ὀλίγοις ἦτο ἡ ζωὴ τοῦ γέροντος αὐτοῦ, ζωὴ δυναμένη μὲν νὰ θεωρηθῆ ὡς μονότονος διὰ τὸ χωρίον, ἤρεμος ὁμως καὶ πολὺ εὐτυχῆς ὑπὸ τὴν ἐν γένει αὐτῆς ὄψιν.

Μίαν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ καιρὸς ἐδρίσκετο εἰς ἀθλίαν κατάστασιν καὶ τὸ ψῆχος σχεδὸν ἦτο ἀφόρητον, εἰς κληρὸς διήρχετο τοῦ χωρίου ἀκολουθῶν τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γέροντος Ἰακώβου.

Ἦτο νέος εἰκοσιπενταετῆς περίπου τὴν ἡλικίαν, ὑψηλοῦ ἀναστήματος μᾶλλον, ὀλίγον τι μελαγχρὸς, πλήρην γλυκειᾶς καὶ συμπαθοῦς φρονηματίας.

Ἐφερε μᾶλλιν χονδρὰ ἐνδύματα, σκοῦφον ἐκ κασιανοχρόου δερμάτος κατασκευασμένον καὶ ὑποδήματα κληρῶν.

Ἀπὸ τοῦ δεξιῦ ὄμων εἶχεν ἀνηρημένον τὸ ὄπλον του, τοῦ ὁποῖου τὸ στόμιον ἐκλινε πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἓνα δεξιόχειρον σάκκον τοποθετημένον πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ὀψυδος.

Ὅταν ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας ᾗθησε ταύτην ἀνευ τιμῆς ἐνδοιασμοῦ καὶ ἀνεληθὸν ἀκολουθῶν τὴν κλίμακα ἔφθασεν εἰς τὸν ἄνω δροφον.

Ὁ Παῦλος—τὸ ὄνομα τοῦ κληρῶν—κατῶκει εἰς ἕτερον χωρίον οὐχὶ μακρὰν κείμενον ἐκείνου, εἰς ὃ κατῶκει ὁ γέρον Ἰάκωβος.

Ὁ πατὴρ του ἐτύγγανεν δωροδοκίαν εὐπορος, ἰδιοκτῆτης δὲ μικροῦ τιμῆς ἐμπορικοῦ καταστήματος, ἐκ τοῦ ὁποῖου μάλιστα ἐκέρδαινε ἀρκετὰ καθ' ἐκάστην χρῆματα.

Ὁ Παῦλος ὁμως ἐλάχιστον πάντοτε χρόνον τῆς ἡμέρας διέθετε παραμένον ἐν αὐτῷ διὰ νὰ βοηθήσῃ τὸν πατέρα του.

Αὐτὸς ἠρέσκετο, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος εἰς τὸ

χωρίον του, εἰς τὸ κληρῶν. Ἠρπαζε δηλαδὴ τὸ ὄπλον του καὶ τὸν κῆρα του καὶ ἐξήρχετο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνὰ τὰ διάφορα ἐκεῖ πλησίον εὐρισκόμενα ἄλλα χωρία καὶ ἐπανήρχετο τὴν ἐσπέραν πάντοτε, φέρων ὄσα τυχόν ἤθελε φρονεῖν πτηνὰ, μετὰ τὰ ὅποια παρασκευάζετο τὸ θανάσιον αὐτοῦ δειπνον.

Τοιοτοτρόπως ὅταν εἶδε ποτε τὴν Ἀνθοῦλα τὴν θυγατέρα τοῦ γέροντος Ἰακώβου, ἠσθάνθη φλογερὰν δι' αὐτὴν ἀγάπην, ἀγάπην, ἣτις τὸν εἶχε καταστήσει σχεδὸν παράφρονον ἐκ τοῦ πόθου νὰ γείνη σύζυγος αὐτῆς.

Τὴν ὥραν ὅταν καθ' ἣν ὁ Παῦλος ἐδρίσκετο ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ γέροντος Ἰακώβου, οὗτος ἐκάθητο πλησίον θερμάστρας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔκαιεν ἄφθονος πυρὰ καὶ ἀνεγίνωσκε μετὰ προσοχῆς ἐν βιβλίον.

Ὁ Παῦλος ἀφοῦ τὸν ἐχαιρέτησε μετὰ σεβασμὸν ὀφειλόμενον ἄλλος τε εἰς τὴν ἡλικίαν του, ἔλαβε κάθισμα καὶ ἐκάθησε πλησίον του.

Ἡ συνομιλία μεταξύ των δὲν ἐβράδυνε πόσῳς ῥ' ἀρχίσθη.

— Λοιπὸν, εἶπε πρῶτος ὁ κληρῶν, δὲν ἀπεφάσκεις τίποτε ἀκόμη;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν ὁ γέρον τὸν παρετήρησεν ἀνεως καὶ ἠρώτησε.

— Γιὰ ποῦ πρᾶγμα παιδί μου.

— Νά... γι' αὐτὸ ποῦ ἔχομε μιλῆσαι ἀπὸ καιρὸ. Φαίνεται πῶς μ' ἐξέχασες....

— Γνωρίζεις πολὺ καλά, φίλε μου, εἶπεν ὁ γέρον, ὅτι ἔχω ἀποφασίσει.

Μορφασμὸς δυσοφορίας διεγράφη τότε ἐπὶ τῆς μορφῆς τοῦ κληρῶν, ὅστις ἔσπευσε νὰ εἴπῃ αὐτῷ.

— Δὲν ἐξεφράσθη φαίνεται καλῶς. Θέλω νὰ εἴπω ἂν μετεβλήθη ἡ ἀπόφασίς σου.

— Ὅχι δὲν μετεβλήθη, οὔτε θὰ μεταβληθῆ ποτέ, ἀκουσες; Ποτέ. Σοῦ εἶπα πολλάκις, προσέθηκεν ἐντόνως πως, ὅτι ἡ Ἀνθοῦλα ἀνήκει εἰς ἄλλον, ἀνήκει εἰς ἐκείνον τὸν χωρῶν ποῦ γνωρίζεις. Πῶς θέλεις νὰ τὴν δώσω τώρα εἰς σέ; Ἀδύνατον.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ Ἀνθοῦλα εἰσῆρχετο, ὅπως ἀνακοινῶσιν εἰς τὸν πατέρα της ὅτι ἡ τραπέζα ἦτο ἐτοιμὴ, καθ' ὅσον ἐπλησίαζε μεσημβρία.

Ὁ κληρῶν ἠγέρθη περιλυσπος, προφανῶς, διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀποπειρᾶς του ταύτης, ἣτις θὰ ἦτο καὶ ἡ τελευταία ἐξ ὅσων εἶχεν ἤδη ἐπιχειρήσει πρὸς ἐπιτεῦξιν τοῦ σκοποῦ του, ἔλαβε τὸ ὄπλον του, τὸ ὁποῖον προχείρως εἶχε στηρίξει εἰς μίαν γωνίαν τοῦ δωματίου, καὶ χαιρέτησας μετὰ προσποιημένης ὄλος εὐγενείας, ἀνεχώρησεν ἐν τάχει ἐκεῖθεν.

Τὴν Ἀνθοῦλάν τὴν εἶχεν ὄντως προορίσει ὁ πατὴρ αὐτῆς νὰ γείνη σύζυγος ἄλλον τιμῆς χω-

ριοῦ, ἐκ τοῦ ἰδίου ἐκείνου χωρίου καταγομέρου, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐσκόπει μετὰ τινα χρόνον νὰ τὴν νυμφεύσῃ μετ' αὐτοῦ.

Οὗτος ἐκέκτητο ἰκανὴν περιουσίαν, διὰ τὰ ζήσασιν εὐτυχεῖς, ὡς κύριον ἐπάγγελμα εἶχε νὰ ἐμπορεύηται διάφορα ἐκεῖ παραγόμενα προϊόντα γεωργικὰ, ἐξ ὧν ἀπελάμβανεν ἀρκετὰ πάντοτε χρηματικὰ ὠφέλη.

Ἀλλὰ τὸ ὄνειρον φεῦ τοῦτο τοῦ γέροντος Ἰακώβου διὰ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ταχέως ἐμελλε ῥ' ἀποδειχθῆ, διὸ ἀπῆχε πόρρω τῆς πραγματοποιήσεώς του:

Δὲν παρήλθον εἰμὴ ὀλίγα μόνον ἡμέραι ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ὅπερ ἀνωτέρω ἀνεφέρομεν, ὅποτε αἰφνιδίως μίαν ἐξ αὐτῶν ἡ ὠραία Ἀνθοῦλα, ὡς δι' ἀρᾶς θά—ἔλεγε τις—τοῦ κληρῶν ἀσθενήσασα, βαρέως ἔκειτο ἐπὶ τῆς κλίνης.

Ἡ δροσερότης καὶ τὸ ῥόδιον χρῶμα τοῦ προσώπου της, ἡ ζωηρότης τῶν ὀφθαλμῶν της καὶ τὸ σφαιρῶν ὄλο τοῦ σώματός της, ὅλα τέλος αὐτὰ τὰ ὅποια ἔφερε πρότερον, ἤρχισαν νὰ ἐκλείπωσιν ἤδη βαθμῶδιν ἀφ' ἑαυτῆς.

Ἡ κατάστασις της κατὰ συνέπειαν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπεδεικνύετο εἰς βαθμὸν ἐμάνοντα εἰς πᾶντας τοὺς περὶ αὐτὴν ἐδλόγους τὴν ἀνησυχίαν καὶ συνάμα τὴν θλίψιν.

Πυρετὸς σφοδρὸς τὴν κατέκαιε καὶ ἔρριπτεν αὐτὴν εἰς μίαν τρομερὰν καὶ ἀφόρητον ζάλην. Ἐφαίνετο ὅσοι νὰ ἦτο ἐν ἄνυχνον ὄν τοποθετημένον ἐπὶ τῆς κλίνης.

Δὲν ἠδύνατο σχεδὸν νὰ ὀμιλήσῃ καὶ νὰ κινήθῃ ἐκ τῆς θέσεώς της. Ἡ φωνὴ της ἦτο τόσον ἀσθενής, ὥστε μόλις ἠκούετο, αἱ κινήσεις της τόσον ἑλαφραῖ, ὥστε μόλις διακρίνοντο....

Κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς τῆς ἀσθενείας της ἐλέχθη ὅτι ὁ κληρῶν τὴν ἐδηλητηρίασε. Τοῦτο ὁμως εὐθὺς ὕστερον ἀπεδείχθη ψευδὲς ὑπὸ τῶν ἰατρῶν τῶν κληθέντων, ἵνα διὰ τῆς ἐπιστήμης των παράσχωσι συνδρομὴν εἰς αὐτὴν.

Ὁ δυστυχῆς γέρον πατὴρ της ἐκάθητο παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τῆς κλίνης τῆς σύννου, ἄφρονος καὶ κατηφῆς.

Μετεχειρίσθη πᾶν τὸν δυνατόν, ὅπως τὴν σώσῃ ἐκ τοῦ κινδύνου, ἀλλ' εἰς μάτην... Ἡ ἀσθενεία της ἦτο ἀθεράπευτος....

Τὸ μοιραῖον τέλος δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ τάλαινα νεᾶνις μίαν ὠραίαν μάλιστα καὶ ἡλιόλουστον ἡμέραν, καθ' ἣν τὸ πᾶν ἐμεῖδια καὶ ἔχαιρε, παρέδωκε τὴν τελευταίαν αὐτῆς πνοήν.

Ὅποια ὁμως ἐπεφυλάσσετο συμφορὰ καὶ εἰς τὸν δύστηνον γέροντα Ἰακώβου, τὸν ἀγαθὸν αὐτὸν ἄνθρωπον τοῦ χωρίου.

Κατέστη πλέον οὗτος ἀπαρηγόρητος διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἀγαπητῆς του θυγατρὸς καὶ ἡ ἀπόγνωσις, εἰς ἣν περιήλθεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς

πρώτης ημέρας, τὸν ἤγαγε μετὰ πάροδον δλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ σημεῖον τῆς παραφροσύνης.

Ἦτο παράφρων! Ἐμολόγει ἀσυναρτήτους λέξεις, ἐξετέλει διαφόρους κινήσεις τῶν χειρῶν, κινήσεις ἀκαταλήπτους καὶ περιεφέρετο μόνος χωρὶς οὐδένα ἀπολύτως λόγον εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ χωρίου, ἀκόμη δὲ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

Ὅλοι ἐθλίβοντο βλέποντες αὐτὸν εἰς τὴν τω-αὐτὴν κατάστασιν, ἦτις τὸν καθίστα οὕτω παντελῶς δυστυχῆ καὶ ἀνελογίζοντο τὴν εὐτυχίαν του κατὰ τὸ παρελθόν, εὐτυχίαν, τῆς ὁποίας ἐστερεῖτο ἴσως διὰ παντὸς πλέον.

Ἐξ ἄλλου ἡ οἰκία του, εἰς ἣν ἄλλοτε ἐβα-σίλευεν ἡ ζωηρότης μετὰ τῆς χαρᾶς, δὲν προ-σέδιδε νῦν καὶ αὐτή, εἰ μὴ ἐν πένθιμον καὶ με-λαγχολικὸν περιβάλλον.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἰδίᾳ δὲ περὶ τὴν δύ-σιν τοῦ ἡλίου, εἰς ἀνθρώπος εἰσέρχεται εἰς τὸ κοιμητήριον τοῦ χωρίου φθάνων μέχρι τοῦ τά-φου τῆς Ἀνθοῦλας, τὸν ὁποῖον ἐσκίαζον μελαγ-χολικῶς τὰ φυλλώματα τῶν πέριξ δένδρων καὶ παρέμενε ἐκεῖ ἐπ' ἀρκετὸν καὶ πολλὰς μέραι τοῦ μεσονυκτίου.

Ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς δὲν ἦτο ἄλλός τις, εἰμὴ ὁ Παῦλος, ὁ κληρικός, ὅστις δὲν ἠγνοεὶ παντά-παισι νὰ λησμονήσῃ τὴν δυστυχῆ κόρη καὶ τῶρα ἀκόμη ὅποτε αὐτὴ δὲν ὑφίστατο ἐν τῇ ζωῇ, ἀλλὰ μετέβαιεν ἐκεῖ νὰ χύνη ἐπὶ τοῦ χόματος τοῦ τάφου τῆς δλίγα δάκρυα διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην του, ἀγάπην ἣτις θὰ τῷ ἔμενε πλέον ὡς παντοεινὴ ἀνάμνησις.

Ἀθήναι

ΧΑΡΑΛ. Δ. ΚΟΥΤΗΦΑΡΗΣ

Η ΤΥΧΗ ΜΟΥ

Ἐξήτησα ἀπ' τῆς τύχης μου
γὰ νὰ μοῦ πῆ εἰς πότε
θὰ μὲ παιδεύῃ ἀσπλαγγνα
καὶ θὰ μὲ κατατρέχῃ

Ὡς πότε λύπες βάσανα
θὰ δέρνουν τὸ κορμί μου
ὡς πότε τὰ δύο μάτια μου
τὸ δάκρυ θὰ τὰ βρέχῃ!!

Ἄφωνη ἐκεῖνη ἔμεινε
σταῖς κλάψαις καὶ φωνῆς μου
Ἀπόκρισι δὲν μοῦ ἔδωκε
γὰ νὰ παρηγορηθῶμαι

Κ' ὅταν τὴ ξαναρώτησα
μισοαποκοιμησμένη
λυπᾶμαι... μοῦπε ἀλλὰ γὰ σὲ
Αἰώνια θὰ κοινοῦμαι!!.....

Ζάνουθος

ΑΓ. ΣΑΛΟΥΤΗΣ

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΩΣ ΜΕΣΟΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ

Ὁ Δρ. Γέζεριχ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Γερ-μανικὴν Ἐταιρείαν τῶν Φίλων τῆς Φω-τογραφίας σειράν ἀξιοσημειώτων περιπτώ-σεων ἀνακαλύψεως ἐγκλημάτων διὰ τῆς φωτογραφίας.

Ἐν Ἀνω Σιλεσία εἶχε δολοφονηθῆ γυνὴ τις, ὑποπτοὶ δ' ἦσαν ὁ σύζυγός της καὶ τις τῶν συντροφῶν αὐτοῦ. Ἀμφότεροι ἐνοχοποιοῦν ἀλλήλους καὶ ὑπελείπετο ἐτι νὰ ἀποδειχθῆ τις ἐκ τῶν δύο αὐτῶν ἦτο ὁ πραγματικὸς δράστης τοῦ ἐγκλήματος. Εἰς ἀμφοτέρων τὰ ἐνδύματα εὐρέθησαν τρίχες. Ὁ Γέζεριχ ἐφωτογράφησε ταύτας δ' ἰσχυρᾶς μεγεθύνσεως καὶ ἀπέδειξεν εὐ-κόλως ὅτι αἱ τρίχες, αἵτινες εὐρέθησαν εἰς τὰ ἐνδύματα τοῦ συζύγου κατήγοντο ἐκ τῆς γυναικός, ἐνῶ ὁ ἕτερος ὑποπτος εἶχε μόνον τρίχας πεσοῦσας ἐκ τῆς ἰδίας κε-φαλῆς.

Βαρειὰν πλαστογραφίαν δημοσίων ἐγ-γράφων ἀπέδειξεν ὁ Γέζεριχ διὰ τῆς φωτο-γραφικῆς μεθόδου, ἣτις παρουσιάζει σπου-δαίαν διαφορὰς ὅταν αἱ μελάναι εἶνε διά-φοροι. Μετὰ πειστικῆς εὐκρινείας ἐνεφανί-σθη εἰς τὴν μεγενθυθεῖσαν φωτογραφικὴν εἰκόνα πλαστογραφία καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς 200 εἶχε μεταβληθῆ εἰς 1200. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην διεκρίνοντο ὄχι μόνον αἱ διαφοραὶ τῆς μελάνης, ἀλλὰ καὶ τῶν γραφίδων, ὁ ἀρχικὸς ἀριθμὸς εἶχε γραφῆ διὰ γραφίδος, ἣτις παρήγαγε χαρακτῆρας σχεδὸν ὡς διὰ μολυβδίδος γραφέντας, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς εἶχε γραφῆ διὰ γραφίδος, ἣτις εἶχε σχηματίσει περιθώριον οὕτως ὥστε ἠδύνατό τις νὰ διακρίνῃ σαφῶς δύο πα-χειᾶς ἐξωτερικᾶς γραμμᾶς καὶ μίαν λεπτο-τέραν διάμεσον.

Ὡσαύτως ἀνεκαλύφθη τις προσπάθισις νὰ διορθώσῃ τὴν τύχην ὁ ἀριθμὸς 1212 τοῦ λαχείου εἶχε μέγα κέρδος· ὁ δὲ κάτο-χος τοῦ ἀριθμοῦ 1712 μετέβαλε τὸ 7 εἰς 2 καὶ ἐπληρώθη τὸ κέρδος, πρὶν ὅμως ἀπο-λαύσῃ τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, ἐνεφανίσθη δεύτερος φέρων τὸν κερδοφόρον λαχὸν 1212. Ἀμφότεροι οἱ λαχοὶ ἐφωτογραφή-θησαν καὶ οὕτω ἀπεδείχθη τις ὁ πλαστός.

Διὰ τῆς φωτογραφίας ἀπεκαλύφθη ὡσαύ-τως πλαστογράφος ἐκ τῆς καλουμένης καλῆς τάξεως ὅστις μετέβαλε τὸν ἀριθ-μὸν 1200 εἰς 28200. Εἶχεν ἀρχικῶς προ-σθέσει μόνον ἐν 2, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀπό-στασις μεταξὺ τοῦ 2 καὶ τοῦ ἐπομένου 1 ἦτο πολὺ μεγάλη μετέβαλε τὸ 1 εἰς 8 καὶ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΜΟΡΦΑΙ

ΟΛΓΑ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ γνωστάτη λογία ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ρεβ-βένα γράφουσα καλλιτέχνης κυρία Ὀλγα Πα-παδιαμαντοπούλου, ἐμφανισθεῖσα ὡς «Περουζέ» εἰς τὸ ἑραῖον μελόδραμα τοῦ κ. Θ. Σακελλα-ρίδου, ἐσημείωσε μείστην ἐπιτυχίαν διὰ τῆς θαυμαστῆς ἐπιχορηγίας της καὶ τῆς μελωδικῆς φωνῆς της. Ἐν τῇ φωτογραφίᾳ παρίσταται ὡς ἀδύγαντις Περουζέ.

ΕΚ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΥ ΤΩΝ ΣΚΕΨΕΩΝ ΜΟΥ

Ὁ ἠθικὸς ἀνθρώπος ἔχει νὰ παλαίσῃ ἐν τῇ πολυ-κυμάντῃ ταύτῃ ζωῇ κατὰ πολλῶν κινδύνων καὶ τρι-κυμιῶν· ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἡ ἠθικὴ νίκη ἐνέχει τι τὸ μέγα καὶ θεῖον.

Περισσότερα ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή, σύνεσις καὶ θάρ-ρος, ἐξασφαλίζει πολλάκις τὸ μέλλον μας.

Προσοχή, φροντίς καὶ σκέψις μεγαλειτέρα ἀπαιτεῖ-ται διὰ τὸ παρὸν παρὰ διὰ τὸ μέλλον καὶ παρελθόν· καθόσον τὸ ἀμέσως παρὸν καταλλήλως διευθετούμε-νον, μᾶς ἐπιχρῶει διὰ τὸ μέλλον καὶ καθιστᾶ καλλι-τέραν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ παρελθόντος.

Τὰ διαπραττόμενα εἰς τὰς πόλεις ὄργια, οὐδέ κατὰ δέανται νὰ φαντασθῶσιν οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων.

Αἱ καλλίτεροι στιγμαὶ τῆς ζωῆς μας εἶναι ἐκεῖναι, καθ' ἃς παλαίσαντες κατὰ τοῦ πειρασμοῦ, ἐνίκησα-μεν ἠθικῶς, ὅποτε αἰσθανόμεθα τὴν ψυχικὴν χαρὰν καὶ γαλήνην.

Καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀσχολία εἶναι προτιμωτέρα τῶν πλήξεων καὶ στενοχωριῶν τῆς ἀργίας.

Γ. Κ.

ΤΙ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ Η ΕΠΙΣΚΕΥΗ

ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Πρό τινων ἐτῶν ἔφεραν εἰς ἓν νοσοκομεῖον τοῦ Μονάχου πτωχὸν πυροβολητὴν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Ἐξ ἐκρήξεως δβίδος εἶχε στερεθῆ τῶν βραχιόνων του, τῶν κνημῶν καὶ τοῦ ἡμίσσεως προσώπου του. Ἐν τούτοις ἡ ψυχὴ του δὲν τὸν εἶχεν ἐγκαταλείψει καὶ ἡ ἐπιστήμη ἦτο ἀνάγκη νὰ ὑποβοηθῆσθαι τὰς βουλὰς τῆς εἰμαρμένης. Τοῦ ἐφήρμισαν λοιπὸν πόδας τεχνητούς, βραχίονας ψευδεῖς, καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου του εἶδος μεταλλίνης προσωπίδος.

Τὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ λείψανον τῶν ἀπομάχων, ἡ ἐν ζωῇ αὐτῆ ἀνθρωπίνῃ ὑπαρξίς, ἦς τὰ τεχνητὰ μέλη βαρύνουσι περισσότερο τοῦ ὑπολειφθέντος σαρκίου του, ἐνέπνευσαν εἰς τὸν ἱατρὸν του τὴν παράδοξον ἰδέαν νὰ ὑπολογίσῃ πόσον στοιχίζει ἓνας τεχνητὸς ἄνθρωπος, δηλαδὴ ἐφοδιασμένος δι' ὄλων τῶν συσκευῶν τὰς ὁποίας ἐφεῦρεν ἡ ἐπιστήμη πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν καταστρεφόμενων μελῶν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἴδου λοιπὸν τὸ τιμολόγιον.

Ἐν ζεύγος βραχιόνων στοιχίζει 450 φρ. καὶ μετὰ χειρῶν ἐνάρθρων 730 φρ. Ζεύγος κνημῶν, ἐνάρθρων ἐπίσης 760 περίπου φρ. Ρίς ἐκ μεταλλῶν στοιχίζει 400 ἕως 500 φρ. Ἡ τιμὴ ἐνὸς τελείου ζεύγους ὀπίων, ἐφοδιασμένων διὰ τεχνητῶν τυμπάνων καὶ ἀντηχείων 650 φρ. Ὀδοντοστοιχία πλήρης με ὀδονόστονον ἐκ πλατίνης 200 ἕως 450 φρ. Τέλος διὰ ζεύγος ὀφθαλμῶν καλῆς κατασκευῆς 140 περίπου φρ.

Ἐπομένως ἡ ὀλικὴ δαπάνη πρὸς γενικὴν ἐπισκευὴν ἐνὸς ἀνθρώπου, ὡς ὁ στρατιώτης τοῦ Μονάχου, ἀνέρχεται περίπου εἰς τὸ ποσὸν τῶν 3,000 φρ.

Ὁ ἀπαίσιος αὐτὸς ὑπολογισμὸς ἔχει δυστυχῶς πολλὴν σημασίαν διὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τοῦ ἀεροπλάνου, τόσον διὰ τὰ θύματα τοῦ πολιτισμοῦ ὅσον καὶ διὰ τὰς ἀσφαλιστικὰς ἐταιρίας.

ΠΟΙΟΣ ΝΑ ΜΟΥ ΤΟ 'ΛΕΓΕ

Κ' ἐγὼ διαβάτης τοῦ κόσμου τούτου
μὰ μέρα θέλησα νὰ σταματήσω
Σὲ κάποιον ἀνθῶνα σὲ κάποιον δάσος
κ' ἐγὼ τὸ βιάβα μου, ὁ θνητὸς ν' ἀφήσω!

Νὰ ξεποστᾶσω ἀπὸ τὸν δρόμον.
τὸ φλέγον στήθος μου ὅπως ὀρεσίω
Ποῖς νὰ μοῦ τὸ 'λεγε, ποῖς μοιρολόατης
πῶς στὸ ξεκούρασμα θ' ἀγαπήσω!

ΣΟΦΙΑ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ DIEULAFOY

Ὁ καθηγητὴς Dieulafoy ἀπέθανε καὶ ὁ ἐπιστημονικὸς ἱατρικὸς κόσμος πενθηφορεῖ. Ἡ κηδεῖα του ἐγένετο ἐν μεγάλῃ πομπῇ καὶ παρατάξει, παρισταμένων ὅ,τι ἐπίσημον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ γαλλικὴ πρωτεύουσα ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐν τῇ φιλολογίᾳ, ἐν τοῖς γράμμασι, ἐν τῷ θεάτρῳ τὸ φέρετρον ἐκάλυπτον δεκάδες στεφάνων μεταξύ τῶν ὁποίων διεκρίνετο ὁ τῶν ἐν Παρισίοις ἐλλήνων ἱατρῶν, τὸς ταινίας τοῦ ὁποίου ἐκράτων οἱ κ. κ. Π. Ν. Διδάρης ἐκ τῶν διαπρεπεστερῶν μνηστῶν τοῦ Dieulafoy καὶ Κ. Μ. Βαρέσας. Ὁ κ. Π. Ν. Διδάρης ἀπήγειλεν θερμὸν ἐπικηδεῖον ἐν τῷ νεκροταφείῳ. Ὁ Dieulafoy ἀπέθανεν, τὰ ἔργα του ὅμως θὰ παραμείνωσιν ἀθάνατα πρὸς τιμὴν τῆς γαλλικῆς ἱατρικῆς φιλολογίας.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸν τροχιόδρομον Φαλήρου. Ὅλα τὰ καθίσματα εἶνε κατηλημμένα, ὅτε εἰσέρχεται γνωστὴ λογία κυρία. Πρὸς στιγμὴν μένει ὀρθία πρὸς μεγίστην στενοχωρίαν της, τέλος ἀποφασιστικὴ πλησιάζει ἓνα κύριον πλησίον της καθήμενον καὶ μετὰ τὸ εὐγενέστερον τῶν μειδιαμάτων της τῷ λέγει.

— Μοῦ ἐπιτρέπετε, κύριε, νὰ σᾶς προσφέρω τὴν θέσιν μου;

Ἄστειον ἀμερικανικόν.

— Κυρία, εἶμαι χορδιστῆς πιάνων.

— Ἀλλὰ δὲν σᾶς ἐκάλεσα, κύριε.

— Τὸ γνωρίζω, κυρία μου, ἀλλὰ οἱ γείτονέ σας μοῦ εἶπον νὰ ἔλθω.

Ἄγγλικόν ἀστειον.

— Ἀθλίε! Δεῖξέ μου τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν. Τὸ ἀπαιτῶ!

— Ποίαν ἐπιστολὴν, ἀγάπη μου;

— Αὐτὴν ποῦ κρατεῖς εἰς τὸ χέρι σου. Εἶνε γυναικὸς γράψιμον, τὸ βλέπω πολὺ καλά.

— Πράγματι... Εἶνε ἐπιστολὴ γυναικὸς.

— Ἄ! βλέπεις πῶς τὸ ἐκατάλαβα; Τέρας, Ἀθλίε! Ἐγίνες σὰν κερεὶ ὅταν τὴν ἀνοίξες.

— Πῶς νὰ μὴ γίνω, ἀγάπη μου; Εἶνε ὁ λογαριασμὸς τῆς μοδίστρας σου.

ΤΥΠΟΙΣ—ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ